

[Axel Kristensen.]

for, at venstre kunne medvirke ved lovens gennemførelse, nemlig for det første, at der føres en sådan pengepolitik, at der ikke af staten pumpes en falsk købeevne ud til befolkningen, men at der tværtimod sker en moderat stramning af pengemarkedet for at forberede Marshallhjælpens bortfald, for det andet, at man efterhånden overførte så mange forbrugsvarer til frilisterne, at man derved fjernede den beskyttelse, importrestriktionerne er, og hermed sanerede vort erhvervsliv, både produktionsmæssigt og prismæssigt, således at vi får den størst mulige produktion til konkurrencedygtige priser.

For opfyldelse af den første betingelse foreligger der fra finansministerens side et tilsagn om at søge lovhjælp til udstedelse af skatkammerbeviser for yderligere 100 mill. kr. udover de 100 mill. kr., som ministeren har bemyndigelse til i forvejen, således at ministeren herefter ialt skulle kunne udstede for 200 mill. kr. skatkammerbeviser. Vi går ud fra, at ministeren ikke vil søge en sådan udvidelse af sin hjemmel uden at bruge den — det ville være temmelig meningsløst —, og finansministeren oplyste straks ved det i betænkningen omtalte samråd, at han allerede havde påbegyndt undersøgelse af mulighederne for afsættningen af sådanne skatkammerbeviser. Det er beklageligt, at der ikke foreligger en aftale om skatkammerbevisernes konvertering til faste lån ved given lejlighed, og at dette spørgsmål derfor står åbent, men vi går ud fra, at den højtærede finansminister næppe vil blive stående på for 200 mill. kr. skatkammerbeviser gennem næste år, når det må tages i betragtning, at der til den tid forfalder betydelige beløb af andre lån.

Der kan meget let rejses en diskussion om, hvorvidt det er tilstrækkeligt på denne måde at tage yderligere 200 mill. kr. ud af pengemarkedet, således at dette ialt undrages 400 mill. kr., når det nylig optagne lån medtages. Jeg skal derfor oplyse, at dette beløb på 400 mill. kr. netop er det, der anslås at skulle medgå til finansiering af boligbyggeriet. Der vil derefter gennem forfaldne lån ske en tilførsel af kapital til markedet. Dette beløber sig til 386 mill. kr., men heroverfor står et forbrug af Marshallvarer på ca. 600 mill. kr. og anden pengeopsugning til et beløb af 125 mill. kr., således at stramningen vil blive: 600 mill. kr. fra Marshallvarer, 125 mill. kr. på anden måde, ialt 725 mill. kr. minus 386 mill. kr., en samlet stramning på 340 mill. kr.

Jeg tror, at man uden at træde nogen for

nær tør sige, at det ikke fra nogen side i udvalget er hævdet, at man bør gå videre. Det, der fra socialdemokratisk side siges om den konservative stilling, lyder for mig meget overdrevent. Jeg har ikke hørt nogen, der ønskede en stramning, som kunne gøre skade ved at drive renten voldsomt, urimeligt op eller fremkalde en betydelig arbejdsløshed. Jeg vil ikke undlade at pege på, at en pengestræmning i visse situationer som enkeltvirkende foranstaltning måske ikke vil være tilstrækkelig, og at den, når man ikke vil fremkalde arbejdsløshed, ikke hindrer det urimelige kapløb, vi har mellem priser og lønninger, som er til skade for alle, og som stadig fortsættes gennem lønfastsættelserne og pristalsordningerne. Overfor denne form for værdiforringelse af vort pengevæsen er det virkelige middel konkurrencen, som umuliggør, at en økonomisk urigtig lønstigning kan overvældes på priserne, og før dette grundlag er skabt, før den konkurrence er skabt, der hindrer overvæltning af lønstigning på priserne, vil andre økonomiske foranstaltninger afsvækkes i deres virkninger.

Jeg skal derefter vende mig til den anden betingelse for vor medvirken, nemlig en begyndende frigivelse af importen af forbrugsvarer eller sådanne varer, som produceres her i landet. Jeg vil benytte lejligheden til at sige til den ærede ordfører for socialdemokratiet, at vi nok har fået betydelige frilister, hvad der selvfølgelig er af væsentlig interesse, men de er med flid lavet således, at man undgår at medtage varer, der produceres i Danmark. Der er enkelte store grupper, om hvilke man vidste, at de var således stillede, at det ikke betød konkurrence, men ellers er man med flid gået udenom det og har dermed opretholdt beskyttelsen.

Jeg sagde i min tale ved første behandling, at økonomiske revolutioner var skadelige, og at man alene derfor måtte gå gradvis frem, således at den ene frigivelse blev fordøjet, før man tog fat på den næste, fordi en eventuel foreløbig stigning i importen må neutraliseres, og fordi en pletvis arbejdsløshed må afvikles ved flytning af arbejdskraft, hvis man ikke pludselig vil skabe stor arbejdsløshed. Det afgørende for os i øjeblikket er, at det overfor befolkningen i almindelighed og overfor producenter og handlende i særdeleshed bliver fastslået, at der vil finde en afvikling sted indenfor et rimeligt tidsrum og efterhånden. Hvis dette ikke slås fast med firtommersøm, vil der fortsat finde en betydelig fejlinvestering sted. Altfor mange vil lulle sig ind i den fejlagtige opfattelse, at når bare de kan